

MOLT IMPORTANT

El concert de l'Orquestra Pau Casals, tercer de la tanda de Tardor, que no es pogué efectuar en la data anunciada, queda ajornat fins a nou avís. Oportunament s'assenyalarà nova data per a la seva celebració, la qual serà segurament durant la Primavera de 1931.

Curs 1930-1931

Concert Quatrè

Trobant-se a Barcelona la eminent pianista catalana

Maria Mercè Padrosa de Cabral

i el seu espòs, el distingit violinista peruà

Hector Cabral

residents a Lima de molts anys ençà, l'Associació Obrera de Concerts ha demanat i conegut llur col·laboració a una de les nostres sessions «da camera», la qual tindrà lloc

Diumenge, 14 de desembre de 1930

a les onze del matí, al

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

A l'anunciar aquest interessantíssim concert, ens plau fer constar als prestigiosos artistes Padrosa-Cabral, el nostre més sincer agraiment per llur deferència vers la nostra Associació.

Imp. TORRES - Salmerón, 186, Int.

ASSOCIACIÓ OBRERA DE CONCERTS

Fundador: PAU CASALS

CURS 1930 - 1931

CONCERT TERCER

Quartet Laietà

Joan Altimira	Violí I
Eduard Franch	Violí II
Claudi Agell	Viola
Sants Sagrera	Violoncel

Audició 47 de l'Associació

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Diumenge, 23 de novembre de 1930

a les onze del matí

PROG

Primera part

BEETHOVEN

QUARTET op. 18, n.º 4

- I. Allegro non tanto.
- II. Scherzo.
- III. Menuetto.
- IV. Allegro.

Segona part

GASPAR CASSADÓ

SEGON QUARTET

(1.ª audició a Barcelona)

- I. Allegro giocoso.
- II. Canzone e Pavana.
- III. Recitativo e finale.

plicació per part dels demés instruments. Ve després altre cop el segon tema, ara en *do major* però força escurçat i transformat, i acaba la obra amb un gran *Prestissimo*, a base del propi primer tema d'aquest temps. Són molt curioses en aquest moviment final les repetides indecisions entre els modus major i menor, procediment que més tard fou el preferit de Schubert.

J. P.

SEGON QUARTET DE CORDA

G. CASSADÓ

Es aquesta una de les darreres obres del nostre eminent violoncellista. Fou composta a les darreries de 1929. L'autor en confià l'estrena al «Quarter Laietà» la qual tingué lloc a Girona a l'Associació de Música el 27 de març d'enguany.

Amb tot i només constar de tres temps i del desenrotllament mes o menys fantasiós dels mateixos aquest Quartet, esta construït en la forma cíclica. L'harmonia i el desenrotllament temàtic segueixen les normes clàssiques fugint de tota inútil complicació i fals transcendentalisme. Els instruments són tractats amb mà de mestre obtenint efectes de sonoritat meravellosos. Les idees són franques i virils feneixen amb gran nitidesa. Tota l'obra té un marcat caràcter catalanesc i àdhuc en el darrer temps hi apareix bellament tractada una melodia popular catalana.

intervenció més important els acords secs en fortíssim. Totseguit d'aquests, el propi instrument reproduceix el tema III, en *do major*, que repren el violí segon es perllonga com abans. Ve per fi la *coda*, construïda amb els temes I i II.

II. SCHERZO.—ANDANTE SCHERZOSO QUASI ALLEGRETTO—El caràcter de l'obra canvia per complet, presentant un marcat contrast amb el temps anterior. Aquest *andante* recorda quelcom el de la *Primera Simfonia*, la qual fou composta al mateix temps. Tot el temps es desenrotlla gaiament, escrit en estil fugat i amb caient de *scherzo*, constituint una pàgina mestra d'encantadora gràcia.

El violí segon tot sol, presenta el tema pianíssim, en *do major* i en forma fugada. A continuació l'entona la viola, d'aquesta passa al violí primer, i finalment al violoncel, seguint després en forma ja menys contrapuntística.

Apareix un segon tema, que comencen dialogant-lo en pianíssim ambdós violins, i après és continuat pels altres instruments, acabant la exposició amb un nou dibuix de caràcter secundari.

Es iniciat de nou el primer tema i bentost substituït pel darrer, passant d'aquest a un episodi força extens i pianíssim qui prepara la reproducció del tema capdal, presentat ara amb gran riquesa de contrapunt, i seguint-lo novament els altres dos temes d'aquest temps per a abocar tot a una llarga *coda*, construïda sobre el tema primer.

III. MENUETTO. — ALLEGRETTO. — Escrit encara amb la influència mozartiana, sobre un tema cavalleresc i un xic patètic, emperò quelcom barrejat d'humorisme, força semblant als que trobem en els minuets de les Simfonies de Mozart.

El tema capdal del Minuet es presenta en el violí primer, en *do menor*, i en les dues repeticions es combina entre ambdós violins.

Segueix el *Trio*, amb un nou tema, harmoniós i bell cant que presenta el segon violí i després reproduceixen la viola i el violoncel, mentre que el violí primer ho acompanya tot el temps amb un seguit de *tresillos*. Sols al final del *Trio*, pren aquest instrument la forma melòdica, per a tornar al *Minuet* d'abans.

IV. ALLEGRO — El temps final repren la grandiositat del primer, ple tot de gràcia espiritual, de suau humorisme; escrit en forma de rondó, va creixent amb accents més i més apassionats fins a esclatar en el gran *prestissimo* amb què termina el Quartet.

Comença el violí primer, cantant en *do menor* el tema capdal d'aquest temps, en dues parts, repetint-se totes dues. Ve un segon tema, presentat pel violí segon en *la bemol*, i continuant després del primer. Després d'altres dues parts, igualment doblades, tornem al primer tema que apareix igualment en el violí primer, però revestit ara de més gran interès.

Segueix altre període, en *do major*, construït mateix que els anteriors, amb altre tema, que produeix magnífic efecte per la seva successiva progressió des dels baixos del violoncel als alts del violí.

Torna el violí segon a entonar el primer tema amb més gran com-

RAMA

Tercera part

GRIEG

QUARTET op. 27

- I. Un poco andante. Allegro molto ed agitato.
- II. ROMANZE. Andantino. Allegro agitato.
- III. INTERMEZZO. Allegro molto marcato.
- IV. Finale. Lento. Presto al saltarello.

QUARTET LAIETA

Aquesta agrupació de corda, una de les més estimades a casa nostra, que avui es presenta a l'Associació Obrera de Concerts, fou fundada a començaments de l'any 1927. Feta la seva presentació a Barcelona (Círcol Catòlic de Gràcia-Novembre de 1927) ha actuat el «Quartet Laietà» en les principals ciutats de la nostra terra, amb èxit franc i fallaguer. La crítica ha posat de relleu amb rara unanimitat, la fusió dels quatre elements, la honrada anul·lació personal a profit del conjunt i un entusiasme que dóna a les interpretacions del «Quartet Laietà» la sensació d'una cosa viva i vehement. El «Quartet Laietà» s'ha distingit sempre en donar a conèixer obres dels nostres compositors, on els programes dels seus concerts hi han figurat obres dels Mestres Toldrà, Marqués, Manen (primera audició a la Península del Quartet op. 16. Associació de Música de Badalona - 1928), Cassadó (estrena del seu Segon Quartet de Corda. Associació de Música de Girona - Març de 1930), etc.

Integren el «Quartet Laietà», els distingits músics:

JOAN ALTIMIRA. Cursà els estudis de violí a l'Escola Municipal de Música, amb el Mestre Viscasillas, i a més els de piano i harmonia. Guanyà en l'any 1914 el Gran Premi de violí creat per l'Excm. Ajuntament de Barcelona. Forma part de l'Orquestra Pau Casals i del Teatre del Liceu. Altimira a més d'ésser molt estimat com a solista de violí, gaudeix d'una sòlida reputació com a professor d'aquest instrument.

EDUARD FRANCH. Es el violí II del Quartet. Deixeble del Mestre Altimira, Franch s'ha guanyat un lloc envejable entre els primers violinistes de les nostres orquestres, essent sol·licitada la seva actuació amb molta freqüència.

CLAUDI AGELL. Deixeble del Mestre Viscasillas, amb el qual cursà els estudis de viola a l'Escola Municipal de Música. En l'any 1926 obtingué el títol amb la màxima qualificació. Seguí després el perfeccionament amb el Mestre E. Casals. Es actualment professor de les Orquestres Pau Casals i Teatre del Liceu.

SANTS SAGRERA. Començà els estudis de violoncel a l'Acadèmia Mollera, seguint-los després sota la direcció del Mestre Soler i de Gaspar Cassadó. Ha format part de diverses agrupacions artístiques de Girona i ha exercit el professorat al Conservatori d'Igualada, i des de l'any 1926 a l'Acadèmia Marshall de Barcelona. Com els seus companys, Sagrera és professor de les Orquestres del Liceu i Pau Casals, essent considerat arreu com a excel·lent solista.

NOTES AL PROGRAMA

QUARTET QUATRE, EN DO MENOR

Op. 18, n.º 4

(BEETHOVEN)

Es el més popular dels sis Quartets qui integren la obra 18, prenent un lloc semblant al de la *Patètica* entre les Sonates, tant que alguns el distingeixen amb el nom de *Patètic*, car demés d'ésser escrites ambdues obres en igual tonalitat, reflexen, sobre tot en llur primer temps, força semblança en l'estat d'esperit de l'autor al moment de compondre-les.

I. ALLEGRO MA NON TANTO. — Consisteix aquest primer temps, un dels més notables de l'obra, en una mena de plany febrós qui va desenrotllant-se en eloqüents accents lírics. L'angoixa, l'íntima sofrència qui onplenaven l'ànima de Beethoven són magníficament expressades: una apassionada frase va ascendint en el violí, reflexant l'impetuositat de la passió dolorosa, trencada a voltes per intervals, i represa amb sobtades explosions de furor. Tot el temps és ple de passió desesperada, de tristor i desconsol, talment com els qui apareixen sovint en la vida de l'autor.

Sobre l'pedal rítmic del violoncel i l'acompanyament dels dos instruments centrals, entona el primer violí el tema capdal en *do menor*. La inspirada melodia s'esten amplament, sols trencada per uns secs acords, en fortíssim. Després els dos violins dialoguen un breu episodi, i entrem totseguit en el segon tema principal, en *mi bemol*, que diu el segon violí, acompanyat de la viola i amb breus comentaris del primer violí, fins que aquest instrument repren el tema i el perllonga en sa part final.

Amb aquestes tres frases melòdiques tenim el material temàtic del primer temps. Es acabada la part expositiva i comença el desenrotllament amb una reproducció del tema I, ara en *sol menor*, iniciada pel primer violí i convertida després en diàleg amb el violoncel. Després, tornant al *do menor*, continua més lliurement.

També entona el violoncel el segon tema en *fa*, i el repren lliurement el violí, per acabar-lo pianíssim, sobre un trèmol de viola i violí segon. Torna el tema I exposat més breument pel violí primer i prenent una